

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422200327
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1422200327.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcov: X/ B. B.E., E.. XX.XX.XXXX, I. T.D. XX, I., X/ A.. W.. Y. B., E.. XX.XX.XXXX, I. T. XX, I., oboch zastúpených: JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s.r.o., so sídlom Pluhová 29, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18. februára 2022, č.k. 10C/3/2022-77, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali, aby súd zakázal žalovanému realizovať výkon záložného práva zriadeného na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v D.. Ú.. B., F.: I. - B., F.: I. U., C. Okresným Ú.X. I., D. F. na P. Č.. XXX, W. J. Z. Z. X. ", Z.. Č.. XXXX/X, F. K. XX A., B. Z.: Y. Z. W. E., Z. Z. X. ", Z.. Č.. XXXX/X, F. K.A. XX A., B. Z.: Y. Z. W. E., Z. Z. X. ", Z.. Č.. XXXX/X, F. K. XX A., B. Z.: Y. Z. W. E., Z. Z. X. ", Z.. Č.. XXXX/X, F. K.A. XX A., B. Z.: Y. Z. W. E., S. - X. B., S. S.. Č.. XXXX, Z. na Z. Z.. Č.. XXXX/X W. S. - X. B., S. S.. Č.. XXXX, Z. na Z. Z.. Č.. XXXX/X (ďalej len "nehnuteľnosti"), a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50Csp/48/2016 a konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10Csp/49/2018. Uviedol, že žalobcovia návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tým, že spolu s Z. B. uzatvorili so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.04.2011, ktorou žalovaný poskytol žalobcom úver na bývanie v celkovej sume 456.400 eur a zároveň žalobcovia ako vlastníci nehnuteľností uzavreli so žalovaným Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu zo dňa 01.04.2011, ktorou bolo v prospech žalovaného ako záložného veriteľa zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach žalobcov (K.-XXXX/XX zo dňa 06.04.2011). Listom zo dňa 30.06.2015 žalovaný oznámil žalobcom a A.. V. B. (právny nástupca po Z. B.), že ku dňu 30.06.2015 vyhlasuje mimoriadnu splatnosť pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere a vyzval ich na zaplatenie sumy vo výške 445.676,46 eur. Žalovaný následne začal výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby nehnuteľností, ktoré je evidované aj na LV č. XXX pre D..Ú.. B., ako poznámka č. P-1910/15. Dobrovoľná dražba nebola úspešná a žalovaný záložné právo nevykonal. Žalobcovia tvrdili, že medzi stranami je celková výška pohľadávky žalovaného sporná a na odstránenie spornosti výšky pohľadávky sú vedené dve súdne konania. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50Csp/48/2016, ktoré nie je právoplatne skončené, sa žalobca 1/ domáhal proti žalovanému určenia neexistencie pohľadávky žalovaného vyplývajúcej z Úverovej zmluvy na zaplatenie úroku vo výške 3,49 % ročne zo sumy 425.519,69 eur od 01.07.2015 do zaplatenia z dôvodu, že banka nemá nárok na zmluvné úroky z poskytnutého úveru od momentu zosplatenia celého úveru. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 10Csp/49/2018 sa žalovaný domáha

proti žalobcom a A.. V. B. zaplata sumy 425.519,69 eur s príslušenstvom, domáha sa teda zaplata pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere v celom rozsahu, vrátane časti pohľadávky, ktorá je medzi stranami sporná. Žalobcovia nárok uplatňovaný žalovaným čiastočne popierajú. Dňa 27.12.2021 bola žalobcom doručená opakovaná výzva na sprístupnenie nehnuteľností žalobcov zo dňa 22.12.2021 za účelom ohodnotenia nehnuteľností pre výkon záložného práva za účelom dobrovoľnej dražby. Je zrejmé, že žalovaný aktívne realizuje úkony potrebné na výkon záložného práva a v prípade úspešnej realizácie dobrovoľnej dražby vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalobcov nadobudne tretia osoba, pričom uvedený stav bude trvalý a nezvratný, keď vydražiteľ nadobúda vlastnícke právo originálnym spôsobom a v dobrej viere. Zároveň v prípade úspešnej realizácie dobrovoľnej dražby žalovaný z výťažku celkom zrejme uspokojí svoju pohľadávku voči žalobcom v celom rozsahu vrátane spornej časti pohľadávky. Postupom žalovaného bezprostredne hrozí úplné zmarenie uvedených konaní a zmarenie vykonateľnosti rozhodnutí súdov a vznik reálnej škody na strane žalobcov. Výkonom záložného práva žalovaného predtým, ako bude odstránená spornosť ich právneho vzťahu, hrozí žalobcom závažná ujma, a to strata vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorých žalobcovia bývajú. Je nevyhnutné, aby pred realizáciou záložného práva bola právoplatne ustálená výška pohľadávky, ktorú si záložný veriteľ z výťažku je oprávnený ponechať, v opačnom prípade hrozí vznik škody na strane žalobcov a vznik ďalších súdnych sporov. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že žalobcovia neosvedčili podmienky dôvodnosti nároku, ktorému žiadajú poskytnúť ochranu, keď na základe predložených listín, dôkazov a tvrdení žalobcov sa nárok javí ako nepravdepodobný. Poukázal na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 50Csp/48/2016 súd rozsudkom zo dňa 05.08.2020 žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie a z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu a i keď konanie nie je právoplatne skončené, je zrejmé, že predmetné konanie sa týka iba časti nároku, a to úrokov po zosplatnení pohľadávky žalovaného voči žalobcom a nie celého nároku. Predmetné konanie sa týka nepodstatnej časti pohľadávky (oproti celej istine), a preto nepredstavuje prekážku, ktorá by bránila výkonu záložného práva. V konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/49/2018 žalobcovia taktiež čiastočne popierajú nárok žalovaného, a to v časti nároku na zmluvné úroky z poskytnutého úveru od momentu zosplatnenia celého úveru a z toho odvodzujú spornosť celej výšky pohľadávky. Pre osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, by však žalobcovia v prebiehajúcich konaniach museli tvrdiť skutočnosti, ktoré bránia výkonu záložného práva, a to napr. že zmluva o úvere, resp. záložná zmluva je neplatná, pohľadávka nie je splatná alebo že nebol dodržaný postup podľa zákona. Tieto skutočnosti žalobcovia netvrdia, spornosť celej pohľadávky odvodzujú len od spornosti nároku v časti úrokov po zosplatnení úveru. Žalobcovia neuviedli žiadny právny dôvod, prečo by mala byť prípadná dražba záložného veriteľa neoprávnená. Ďalej dospel k záveru, že žalobcovia neosvedčili ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Okrem preukázaného tvrdenia, že boli požiadaní o sprístupnenie nehnuteľností za účelom stanovenia ceny nehnuteľností, neuviedli ani termín hroziacej dražby resp. iné skutočnosti, že im hrozí strata ich jediného obydlia alebo iná bezprostredná ujma. Ďalej uviedol, že v prípade, ak by došlo k výkonu záložného práva a dražbe nehnuteľností, nevznikne nezvratný právny stav, žalobcovia majú zákonnú možnosť napadnúť platnosť dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania s odôvodnením, že mu žiadne trovy nevznikli.

2. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobcovia 1/ a 2/, žiadali napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnili tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že je sporná otázka celkovej výšky pohľadávky žalovaného, ktorá spornosť má byť odstránená v prebiehajúcich súdnych konaniach. Napriek tomu im žalovaný doručil opakovanú výzvu na sprístupnenie nehnuteľností zo dňa 22.12.2021, pričom z poukazu na uvedené ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov v spojení so skutočnosťou, že žalovaný spolupracuje pri výkone záložného práva so spoločnosťou DRAŽOBNÍK s.r.o., ktorá odoslala výzvu, je zrejmé, že žalovaný aktívne realizuje úkony potrebné na výkon záložného práva, formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností. Žalovaný bezprostredne vykonáva úkony smerujúce k výkonu záložného práva, a to pred odstránením spornosti výšky pohľadávky žalovaného. Zotrvali ďalej na svojich tvrdeniach uvedených v konaní pred súdom prvej inštancie, že v prípade úspešnej realizácie dobrovoľnej dražby vlastnícke právo k nehnuteľnostiam žalobcov nadobudne tretia osoba a tento stav bude trvalý a nezvratný; zároveň stratí zmysel a účel vedenie sporových konaní a tiež by sa zmaril budúci výkon

rozhodnutí. Je nevyhnutné pred realizáciou záložného práva právoplatne ustáliť výšku pohľadávky, ktorú si záložný veriteľ z výťažku je oprávnený ponechať, v opačnom prípade hrozí vznik škody žalobcom a vznik ďalších súdnych sporov. Je preto nevyhnutné neodkladným opatrením zakázať žalovanému realizovať výkon záložného práva zriadeného na nehnuteľnostiach žalobcov, pričom žalovanému nevznikne žiadna významnejšia ujma v prípade, ak mu bude dočasne zakázané realizovať výkon záložného práva do právoplatného skončenia uvedených prebiehajúcich sporových konaní, teda do času, kedy bude spornosť výšky pohľadávky žalovaného odstránená. V súvislosti s danosťou nároku žalobcov považujú žalobcovia za zásadnú tú skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 50Csp/48/2016-392 zo dňa 05.08.2020 nie je právoplatný ani vykonateľný a je potrebné na toto prebiehajúce a doposiaľ neskončené súdne konanie potrebné prihliadať, keď jeho predmetom je odstránenie spornosti pohľadávky žalovaného. Zdôraznili, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení neuviedol výslovne záver, že by tento nárok nebol osvedčený, ale tento nárok označil za „nepodstatný“. Súd mal však povinnosť skúmať, či nárok, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, je daný alebo daný nie je a je neprípustné, ak sa s ohľadom na všetky skutočnosti javí, že nárok je daný, aby súd v kontexte ostatných skutočností konštatoval, že tento nárok sa javí ako nepodstatný a z toho dôvodu odmietol poskytnúť ochranu. Sporná časť pohľadávky žalovaného, t.j. riadne úroky zo zmluvy o pôžičke za obdobie po „zosplatnení“ celého úveru, na ktorej veriteľ podľa stanoviska Národnej banky Slovenskej republiky a ustálenej súdnej praxe nemá nárok, predstavuje sumu viac ako 43.000 eur. Je to značná suma, ktorú si žalovaný zrejme mieni ponechať z výťažku z pripravovanej dražby, a nemožno ju preto označovať ako nepodstatnú alebo zanedbateľnú. Bezprostrednosť ujmy, ktorá nastane vykonaním dobrovoľnej dražby, podľa ich názoru osvedčuje už aj výzva veriteľa na poskytnutie prístupu do nehnuteľností, a preto dostatočne osvedčili bezprostrednosť hroziacej ujmy, t.j., že v blízkej budúcnosti bude naplnená hrozba vykonania dražby nehnuteľností pri vymáhaní pohľadávky žalovaného, ktorej výška je sporná. Ďalej uviedli, že po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a po doručení napadnutého uznesenia im bolo doručené oznámenie obchodnej spoločnosti DRAŽOBNÍK s.r.o. o dražbe nehnuteľností žalobcov, ktorá sa má konať dňa 04.04.2020 o 16:00 hod., čo preukazuje, že ich obavy z bezprostredne hroziacej ujmy sú reálne a osvedčené. Ďalej uviedli, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je zabrániť zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcov a je irelevantné, že v prípade, ak k takémuto zásahu dôjde, budú mať k dispozícii prostriedky, ktorými sa môžu domáhať vrátenia plnenia, ktoré si žalovaný mieni ponechať z výťažku dražby napriek spornosti o výške pohľadávky žalovaného. Považujú za neprípustné, ak ich súd prvej inštancie v napadnutom uznesení odkazuje na budúce súdne konanie, ktoré môžu iniciovať na ochranu svojich práv, ak je možné týmto konaniam zabrániť nariadením neodkladného opatrenia podľa ich návrhu. K odvolaniu priložili zaslanie oznámenia o dražbe zo dňa 23.02.2022 a oznámenie o dražbe Zn. 122/2015 zo dňa 22.02.2022.

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

4. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie správne skúmal splnenie základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností, potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

5. Navrhované neodkladné opatrenie musí byť primerané zabezpečovaniu nároku a jeho nariadenie predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, t.j. existencia právneho vzťahu medzi stranami, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy pomerov strán, aby sa zároveň nevytvoril nenávratný stav v právnych vzťahoch medzi stranami, a aby sa neprimeraným spôsobom nezasiahlo do ich právnych vzťahov.

6. Neodkladné opatrenie je tiež výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť, len ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, tzn. ak bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo navrhovateľa ohrozené, resp. by hrozilo podstatné zhoršenie právnej pozície navrhovateľa v danom občiansko-právnom vzťahu, pričom nebezpečenstvo ujmy musí hroziť bezprostredne.

7. Po zhodnotení relevantných skutočností danej veci, vyplývajúcich z tvrdení žalobcov v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z predložených listinných dôkazov, odvolací súd dospel k zhodnému záveru so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia neosvedčili splnenie zákonných podmienok pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému, ktorým by mu súd nariadil zákaz realizovať výkon záložného práva zriadeného na predmetných nehnuteľnostiach žalobcov. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia predložením opakovanej výzvy na sprístupnenie nehnuteľností zo dňa 22.12.2021 dostatočne osvedčili, že konanie žalovaného smeruje k výkonu záložného práva, avšak žiadnym spôsobom neosvedčili danosť nároku, ktorému žiadajú poskytnúť ochranu. Žalobcovia vo svojom návrhu uviedli, že výkonom záložného práva žalovaného prostredníctvom dobrovoľnej dražby predtým, ako bude odstránená spornosť ich právneho vzťahu, im hrozí strata vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorých bývajú, ako aj vznik škody a vznik ďalších súdnych sporov. Potrebu poskytnutia ochrany pred vznikom ujmy na ich právach a majetku, prostredníctvom dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, odôvodňujú vedením dvoch súdnych konaní, a to pod sp.zn. 50Csp/48/2016 a sp.zn. 10Csp/49/2018, v ktorých sa má odstrániť spornosť nároku žalovaného v časti predstavujúcej úroky z poskytnutého úveru za obdobie po zosplatnení pohľadávky žalovaného voči žalobcom a od spornosti nároku žalovaného v tejto časti odvodzujú spornosť celej pohľadávky žalovaného, avšak vo zvyšnej časti pohľadávky žalovaného nepopierajú. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že spornosť časti pohľadávky, a to v nepodstatnej časti oproti celej istine, nepredstavuje prekážku, ktorá by bránila výkonu záložného práva. Žalobcovia v konaní nespochybňovali platnosť zmluvy o úvere, ani platnosť záložnej zmluvy, a teda existenciu záložného práva, taktiež nespochybňovali splatnosť pohľadávky žalovaného a netvrdili ani, že by uspokojili pohľadávku žalovaného v časti, v ktorej výška medzi stranami nie je sporná. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia neuviedli žiadny právny dôvod, prečo by mala byť prípadná dražba nehnuteľností žalobcov neoprávnená.

8. Existenciu nároku, ktorému žalobcovia žiadajú poskytnúť ochranu nariadením neodkladného opatrenia, je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu skúmať aj z hľadiska právnej úpravy inštitútu záložného práva, ktorá záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Záložné právo je zákonom dovoľeným a aj predpokladaným právnym inštitútom, slúžiacim na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, ktorý dlžníkovi vyplýva zo záväzkového právneho vzťahu a plní teda zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu, na realizáciu ktorej slúži inštitút dobrovoľnej dražby. Nemožno preto samotný výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou založených nehnuteľností, zriadeného v súlade so zákonom za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa, považovať za postup odporujúci zákonu, resp. porušujúci práva vlastníka nehnuteľností, ktorý si ako dlžník neplní svoje záväzky voči záložnému veriteľovi.

9. Žalobcovia žiadali neodkladným opatrením zakázať žalovanému realizovať výkon záložného práva zriadeného na ich nehnuteľnostiach do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50Csp/48/2016 a na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10Csp/49/2018 z dôvodu, že len čiastočne popierajú nárok žalovaného a v uvedených konaniach sa má spornosť časti nároku žalovaného odstrániť, avšak netvrdia, že vo zvyšnej časti by pohľadávku žalovaného uspokojili a z ich tvrdení ani nevyplýva, že by na základe výsledkov týchto konaní bolo možné výkon záložného práva žalovaným formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností žalobcov považovať za neoprávnený. Nárok žalobcov, ktorému žiadajú poskytnúť ochranu nimi navrhnutou dočasnou úpravou pomerov medzi stranami, t.j. nárok na ochranu ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, nemožno preto považovať za osvedčený.

10. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal aj na príslušné ustanovenie zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého žalobcovia majú zákonnú možnosť napadnúť platnosť dražby a nedôvodne v tejto súvislosti žalobcovia v odvolaní namietajú, že je neprípustné, ak ich súd prvej inštancie odkazuje na budúce súdne konanie, ktoré môžu iniciovať na ochranu svojich práv, ak je možné týmto konaním zabrániť nariadením neodkladného opatrenia v zmysle ich návrhu. V danom prípade neodkladné opatrenie nebolo možné nariadiť ani za účelom zabránenia ďalším konaniam, keď žalobcovia neosvedčili splnenie vyššie uvedených zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Len samotná spornosť časti pohľadávky žalovaného ako záložného veriteľa neodôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal záložnému veriteľovi realizovať výkon záložného práva do právoplatného skončenia vedených súdnych konaní, predmetom

ktorých je aj sporná časť pohľadávky. Uvedený záver vyplýva aj z ust. § 33 ods. 2 vety druhej a tretej zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, pričom zodpovednosti za škodu vzniknutú porušením tejto povinnosti, sa nemožno zbaviť. Záložný veriteľ, ktorý je navrhovateľom dražby, je zároveň povinný vyhlásiť pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, písomne v zmysle § 7 ods. 2 cit. zákona.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu trovy v odvolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo

odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).